

Vilhelm Krag

En brevsamling

VILHELM KRAG – BREVSAMLING

Vilhelm Krag [1871-1933] giftet seg med Beate ”Baby” Kielland [1876-1950], datter av Alexander Kielland [1849-1906], i Paris i 1897. Sammen fikk de barna Kirsten Frederikke Krag [1898-1962], Else Pernille ”Ba” Kielland Krag [1899-1975], Rasmus Fredrik Kielland Krag (ofte omtalt som ”Løven”) [1902-1954] og Preben Kielland Krag [1912-1980]. Ekteskapet med Beate Kielland ble oppløst i 1920.

Samlingen inneholder 14 brev fra Vilhelm Krag til sine døtre Kirsten og Ba, skrevet i perioden 1900-1906. Vilhelm Krag reiste mye, blant annet fire ganger til Italia og 16 ganger til Paris. Mens ekteparet var på reise i lengre perioder, ble deres to første døtre, Kirsten og Ba, plassert hos Vilhelms to søstre Hermana og Henrikka (tante Mama og tante Dikka). Rasmus ble ofte plassert hos bestefar Alexander Kielland i Stavanger. Brevene inneholder beretninger om hva ekteparet opplever, små eventyr, samt tegninger og utklipp som illustrerer innholdet.

Vi vet at Alexander Kielland selv laget en illustrert beretning for sine egne barn; Jensenmand, Bodden, Baby og Else, da han våren 1885 dro ut på en sjøreise fra Stavanger til Lisboa. Underveis skrev han en dagbok, som han illustrerte med små tegninger. Guttene hans var 10 og 11 år, Baby 9 og lille Else 3. Han gjorde notatene for å glede barna der hjemme og han ga dagboken tittelen ”Journal for de Smaa”. Journalen ble utgitt som et lite hefte av Alexander Kielland-forbundet i 1999.

Det kan jo være at Baby Kielland hadde sin fars nedtegnelser og illustrasjoner som et kjært minne og overførte idéen til de brevene som Vilhelm og Baby sammen kom til å skrive til barna under deres egne reiser.

PROVENIENS: Direkte fra Krag-familiens etterkommere.

Pris på samlingen: 35 000,-

5% moms tilkommer.

Antikvariat Bryggen AS
Bryggenveien 42
1747 Skjeberg
T: 930 22 712
M: post@antikvariat-bryggen.no
antikvariat-bryggen.no

Medlem av:
International League of Antiquarian Booksellers
Norsk Antikvarbokhandlerforening

Katalogdesign og bilder av Fredrik Delås

1 | 2 sider. 24x20,5cm. Akvarell + utklipp av kulørt glanset papir.

Fra venstre: Vilhelm Krag, Baby Kielland, Ba, Kirsten og Alexander Kielland

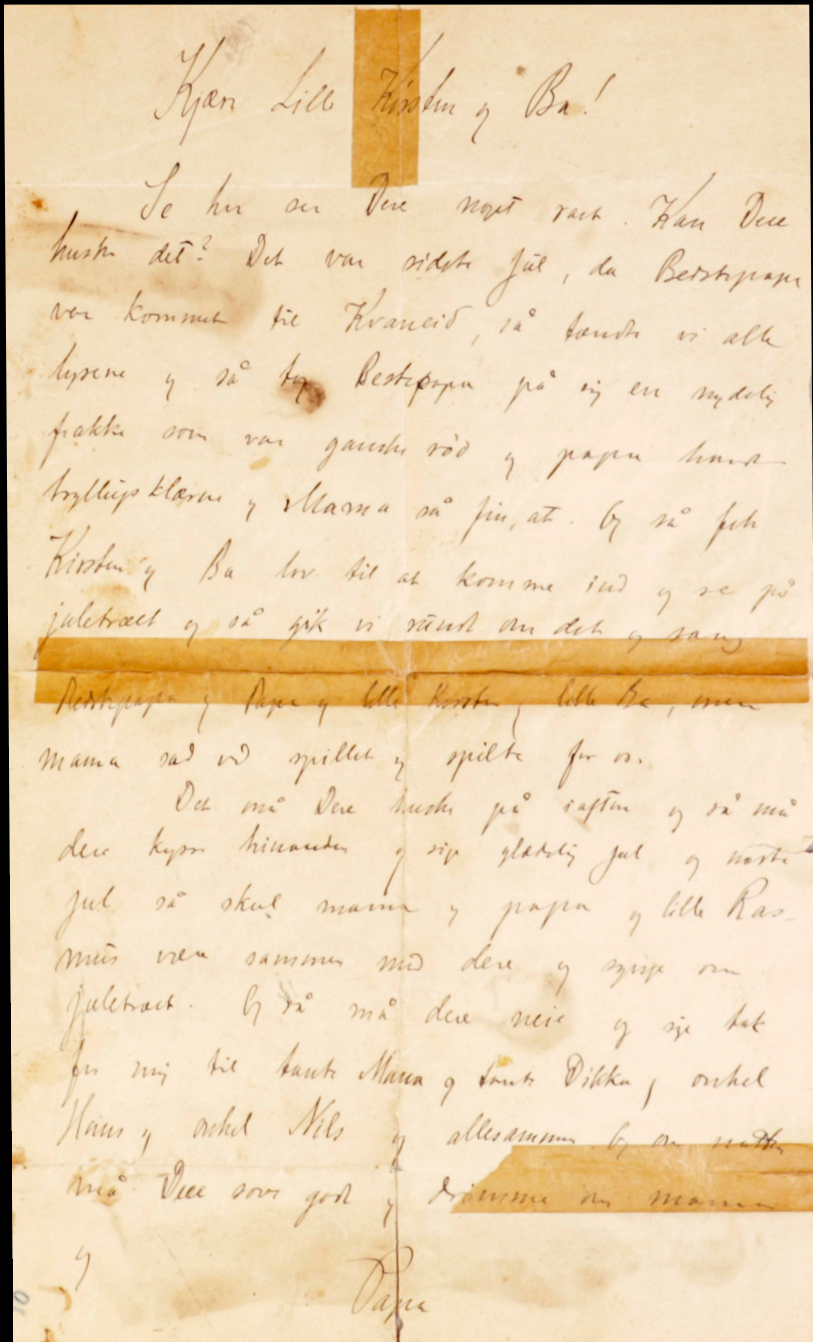
En sort/hvitt kopi av denne original har hengt på veggen i Havbugta på Helgøya i Ny-Hellesund, hvor Krag bodde fra 1916 til sin død i 1933. Svigerfar Alexander Kielland besøkte familien Krag på Kvanneid, Høvåg, julen 1901.

Julen på Kvaneid 1901

Kjære lille Kirsten og Ba!

Se her ser Dere noget rart. Kan Dere huske det? Det var sidste Jul, da Bestepapa var kommen til Kvaneid, så tændte vi alle lysene og så tog Bestepapa på sig en nydelig frakk som var ganske rød og papa hadde bryllupsklærne og Mama så fin at. Og så fik Kirsten og Ba lov til at komme ind og se på juletræet og så gik vi rundt om det og sang. Bestepapa og Papa og lille Kirsten og lille Ba, men Mama sad ved spillet og spilte for os.

Det må Dere huske på i aften og så må dere kysse hinanden og sige glædelig Jul og næste Jul skal mama og papa og lille Rasmus være sammen med dere og synge om juletræet. Og så må dere neie og sige tak for mig til tante Mama og Tante Dikka, onkel Hans og onkel Nils og allesammen. Og om natten må Dere sove godt og drømme om mama Og Papa

2 | 1 side. 33x41cm. 2 utklippsbilder av kulørt glanset papir.

Kjære lille Kirsten og Ba!

Her sender vi Dere to fine billeder, som vi har klippet ud selv til dere. Dette her er to fæle og rare gamle trold som går om morgenen og feier sammen alle de pene stjernerne, og gemmer dem i en sæk og om aftenen igjen så kommer der en mængde småfugle og får hver sin stjerne og flyver op på himmelen med dem og hænger dem i hver sin lille spiger. Men undertiden hænder det at en stjerne falder ud af næbbet på en af de små fuglene og så flyver stjernen nerigjennem luften og det kalder vi stjernesud.

Og så får dere enda et billede til som er det lille huset dere ved, hvor papa og mama og småpigerne og Rasmus skal bo.

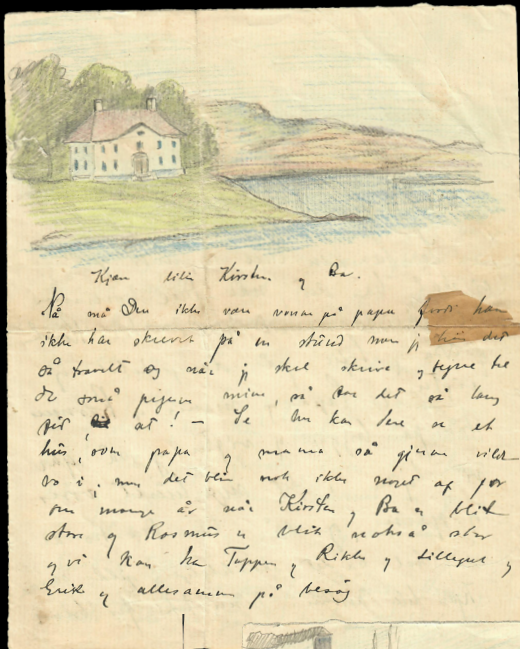
Kan Dere se månen skinne?

Farvel begge to.

Hils tante Mama og Tante Dikka

Fra

Papa og Mama

Kjære lille Kirsten og Ba.
Nu må Du ikke være som den lille pige som
ikke kan skrive på en stund men jeg har det
så godt og så i skal skrive og tegne her
de små piger mine, så der det så lang
tid at! - Se her kan der se at
her er papa og mama så glade vil
de i. men det skal nok blive godt af for
nu kommer de små Kirsten og Ba og bliv
store og Rasmus er blevet voksen og
vi har den Tuppen og Rikke og Lillegut,
Erik og allesammen på skole.

Se her kan der se, hvor godt
vi skal ha det, når der kommer
til Christianssand! Da skal Kirsten
og Ba og Sofie på dampskibet og
vifter og Papa og Mama og Rasmus
skal på brygge og vifter og så går
vi hjem i det nye huset vores
og farer, og så kan der tro at
vi skal ha det skrækkeligt godt sammen
Kjære lille Kirsten! Tusen tak for brevet

3 | 4 sider. 20,5x16,5cm. 3 kolorerte blyanttegninger.

Kjære lille Kirsten og Ba.

Nå må Dere ikke være [?] på papa fordi han ikke har skrevet på en stund, men jeg har det så travelt
og når jeg skal skrive og tegne til de små pigene mine, så tar det så lang tid at! - Se her kan der se
et hus som papa og mama så gjerne vilde bo i, men det blir nok ikke noget af, for om mange år når
Kirsten og Ba er blit store og Rasmus er blit nokså stor og vi kan ha Tuppen, Rikke og Lillegut og Erik
og allesammen på besøg.
Se her kan Dere se hvor godt vi skal ha det, når Dere kommer til Christianssand! Da skal Kirsten og
Ba og Sofie på dampskibet og vifter og Papa og Mama og Rasmus står på bryggen og vifter og så går
vi hjem i det nye huset vores og så kan Dere tro at vi skal ha det skrækkeligt godt sammen. Kjære
lille Kirsten! Tusen tak for brevet som du skrev til mig - nei, så flink liden pige du var som kunde
skrive brev alt.

Men nu skal Kirsten snart begynde på skolen, hvor der går så mange pene måpiger og smågutter og
når Kirsten er på skolen skal Papa og Ba og Rasmus gå og lege sammen og ha det morsomt, og når
så Ba synes det skulde være gildt at gå på skolen skal hun også begynde. Men Rasmus må vente lidt
endnu for han er så liden stakkars.

Og når så papa og mama er ude og reiser, så kan Kirsten og Ba skrive breve selv og fortælle, åssen
dere har det og sige os, om Rasmus er forkrækkelig sød og snil og om han er frisk og kjæk.
Nu må dere fortælle tante Mama og tante Dikka, at papas stykke skal spilles snart på theatret og når
Kirsten og Ba blir store vakre piger, skal papa og mama, Kirsten og Ba og tante Mama og tante Dikka
og allesammen gå og se på papas stykker og så skal vi le skrækkeligt af det, fordi det er så gildt.-
Og så må dere leve bare godt allesammen og være søde og snille og tænke på hvor gildt det skal
være når vi træffes. Farvel søde småpiger - !

Papa

Se slig skal vi sidde når vi kommer hjem og Kirsten og Ba og Rasmus er i selskab hos mama og papa.

som du skrev til mig - nei, så flink liden
pige du var som kunde skrive brev alt.
Men nu skal Kirsten snart begynde på
skolen, hvor der går så mange pene små-
piger og smågutter og når Kirsten er på skole
skal Papa og Ba og Rasmus gå og lege
sammen og ha det så morsomt, og når
så Ba synes det skulde være gildt at
gå på skolen skal hun også begynde
men Rasmus må vente lidt endnu
for han er så liden stakkars.

Og når så papa og mama er
ude og reiser, så kan Kirsten og Ba skrive
breve selv og fortælle, åssen der har
det og sige os, om Rasmus er for-
skrækkelig sød og snil og om han er
frisk og kjæk.
Nu må dere fortælle tante Mama,
tante Dikka, at papas stykke skal spilles.

Snart på theatret, og når Kirsten og Ba blir
store vakre piger skal papa og mama og Kirsten
og Ba og tante Mama og tante Dikka og allesammen
gå og se på papas stykker og så skal
vi le skrækkeligt af det, fordi det er
så gildt.

Og så må dere leve bare godt alle-
sammen og være søde og snille og tænke på
hvor gildt det skal være når vi træffes. Farvel
søde småpiger - !

Se slig skal vi sidde når vi
kommer hjem og Kirsten og Ba og Rasmus er
i selskab hos mama og papa.

Kjære omi! Nu begynder jeg et brev
og følt lige til dig, at jeg tror jeg må
komme snart - Når, når du er kommen
vil jeg se på Riddangen og du og jeg
mødt på den, så kommer jeg vist. Så er
du gået omkring og finder meget rart at
være mig, så vi kan holde mig i
det land, når vi kommer igen.

Joh. og de andre for det første - Vi
kan se, jeg er glad i det og opmærksom
i mine brennstof, og vist nok skal
det, og tanken har vist ikke for at
de var og glæde alt at de kunne
skrive og gøre dem.

Den kan se at jeg har det godt
jog arbejde rigtig nok hele dagen lige til

en aften, men så opstår jeg og følt at
jeg omstod en del i den tid

Tror du at du kan
kjenne mig igen

Er det over jeg så følt og smadret og har
brændt opstøt og brændt vågen og røde ky-
belig - hvem er det som smadret og følt -
Er det over har vist det er en bjørn, så
følt også har det er. Men så er det
den papa!

Er det omi Den hele tanken mine og
fælt har mange gange for berørt og
mig at jeg har det bare godt og det
at på en liden tur morgen med den
hans Stabel, som jeg var i Paris med.

Er det omi Den var vist og smadret
og Ba omi ikke skide, og Rasmus omi

ikke hugges lille ~~Rasmus~~ omi omi har
på næse!

Er det omi Den har det godt
allesammen og var vist og ikke kige
og følt, men glæde den til vi ses

Den
Papa

26/6 05

4 | 3 sider. 21x13,5cm. Selvportrett.

Kjære små!

Ny begynder jeg at længte så fælt hjem til dere, at jeg tror jeg må komme snart. Når dere er kommen
vel til os på Riddangen og det er gået nogle få dage, så kommer jeg visst. Så må dere gå omkring og
finde meget rart at vise mig, så vi kan holde rigtig meget leven, når vi træffes igen.

Tak, søde Kirsten for det brev - du kan tro jeg blev glad i det ig gemte det i min lommebog og viste
onkel Stang du, og tante hun vilde ikke tro at du var så flink alt at du kunde skrive så pent alene.

Du kan tro at jeg har det godt her. Jeg arbejder rigtignok hele dagen til Kl 11 om aftenen, men så
spiser jeg så fælt at jeg snart ser slig ut i ansigtet.

Tror dere at dere kan kjennde mig igjen?

Og så sover jeg så fælt og snorker så hele juset rister og hanen vågner og rober kykeliky - hvem er
det som snorker så fælt - og så tror han vist det er en bjørn! [...] Men så er det bare papa!

Og så må dere hilse tante Mama og takke henne mange gange for brevet og sig at vi har det bare
godt og skal ud på en liden tur i morgen med den herr Stabel, som jeg var i Paris med.

Og så må dere være søde og snille og Ba må ikke skride og rasmus må ikke hugge lille Ba [...] hardt
på næsa.

Og så må dere ha det godt allesammen, og være søde og ikke [...] så fælt, men glæde dere til vi
sees.

Eders Papa
26/6 05

Kjære små.

I morgen reiser pappa hjem igjen – og nu er han så lei af at være borte fra dere at dere ikke kan tro det. Men jeg er blevet narret så mange gange, at næsen har blit så lang at dere kan ikke tro det. SE [pil mot tegningen].

Men jeg har været narret så mange gange, at næsen er blit så lang at dere kan ikke tro det. SE.

Men nu skal jeg fortælle dere noget rart som hændte mig i Paris og som dere ikke har hørt, men som jeg vil fortælle jer i Ruan, hvor jeg blev alligevel som de andre.

Nu skal jeg fortælle dere noget rart som hændte mig i Paris og som dere ikke har hørt, men som jeg vil fortælle jer i Ruan, hvor jeg blev alligevel som de andre.

Men se den pappe omme og se om han, at se på ham sprænge døren. Men franskmændene siger, at det meste han ikke gjorde for de kære venner blev borte og de kære venner skyer, men døren blev sprængt.

Men se også papsen et normand var elendig rædder og se om han løb på døren først en gang, og knagede det og bragede det i døren, og franskmændene skyer. De eng og se på den døren gik han kære og franskmændene dere blit hen på trappen. Men tredje gang, se på papsen først og løb på se hardt, at døren røik op og muren dryssede og låsen fløi sin vei og da løb franskmændene ned af trappen allesammen. Men papsen var ikke ræd fordi han var nordmand og gik ind på værelset sit og tændte lys og så efter om der var tyver. Men der var ingen.

Og så syntes franskmændene at der var ingen så sterke og kjække som nordmanden. Men papsen sagde at han var ingenting imod en liden gut han havde som heter Rasmus, men som var så sinna at de kalder ham Løva.

[?] kjære - nu kommer jeg snart. Men nu må jeg gå og spise. Paps.

Tekst under tegning:
Her er papsen, sint så det ryger. Sparker i døra så muren fyger.
Her er franskmændene, stakkars er rædde, som der var ildebrand i deres ender.

5 | 4 sider. 21x12,5cm. 2 tegninger.

Kjære små.

I morgen reiser pappa hjem igjen – og nu er han så lei af at være borte fra dere at dere ikke kan tro det. Men jeg er blevet narret så mange gange, at næsen har blit så lang at dere kan ikke tro det. SE [pil mot tegningen].

Og når vi nu træffes igjen, så vil vi ha det rigtig gildt. Jeg tror nok vi skal holde leven, tror ikke dere?

Men nu skal jeg fortælle dere noget rart som hændte mig i Paris og som dere ikke har hørt, men som jeg vil fortælle fordi jeg ikke har noget andet at fortælle her fra Ruan [?], hvor jeg blev alligevel, fordi det [?] mig igjen, så jeg ikke kom på landet.

Nu skal dere høre.

Det var en aften jeg kom hjem i Paris, og skulde ind på værelset mit. Ja, først må dere vide at jeg boede i en liden gang og der var det tre andre som boede, og så var der en liden dør, som de kunde lukke fra den gangen, men det pleiede de aldri gjøre.

Men tænk så den gangen jeg kom hjem fra theatret og klokken var 12, så hadde de lukket døren, så jeg ikke kunde komme ind. Jeg bankede og trykket på døren, men den var lukket.

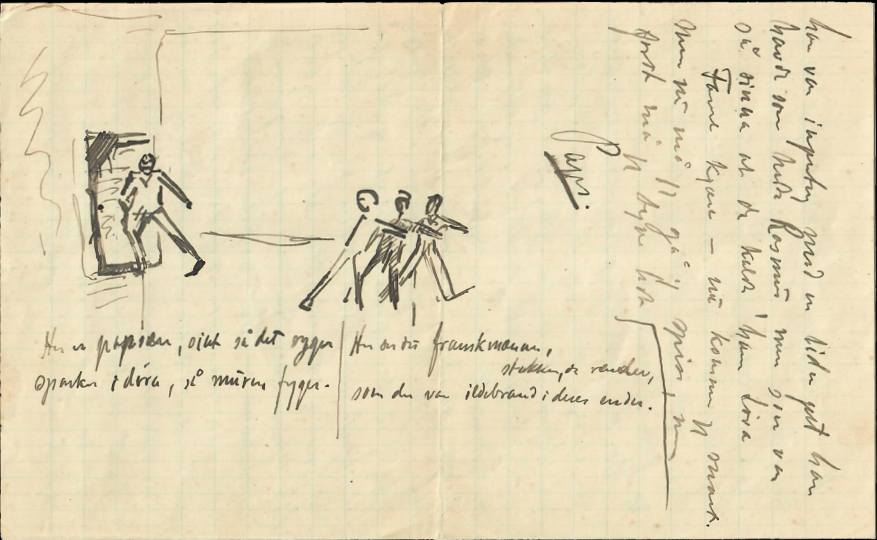
Så hændte jeg den manden, som de har i Frankrig for at lukke porten til gaden op og igjen og jeg sagde til ham at han måtte låse op, for nu holdt pappa på at bli sinna. Men portneren sagde at der var ingen nøgel til den døren og så hentede han vertinden og så kom der flere, og så blev de så rædde. Nogle trodde at der var en som havde hængt sig derinde og nogle andre sagde at der visst var nogle tyver som havde gjemt sig der.

Men så blev papsen sinna og så sagde han at så fik man sprænge døren. Men franskmændene sagde at det måtte han ikke gjøre for der kunde gjerne være tyver og de kunde gjerne skyde om døren blev sprængt.

Men så sagde papsen at normänner var aldrig rædde og så gik han løs på døren først en gang, så knagede der og bragede det i døren, og franskmændene skreg. Så engang til, så stod døren ganske [?] og franskmændene løb hen på trappen.

Men tredje gang, så tog papsen fart og løb på så hardt, at døren røik op og muren dryssede og låsen fløi sin vei og da løb franskmændene ned trappen allesammen.

Men papsen var ikke ræd fordi han var nordmand og gik ind på værelset sit og tændte lys og så efter om der var tyver. Men der var ingen.

6 | 2 sider. 33x21cm. 9 småtegninger.

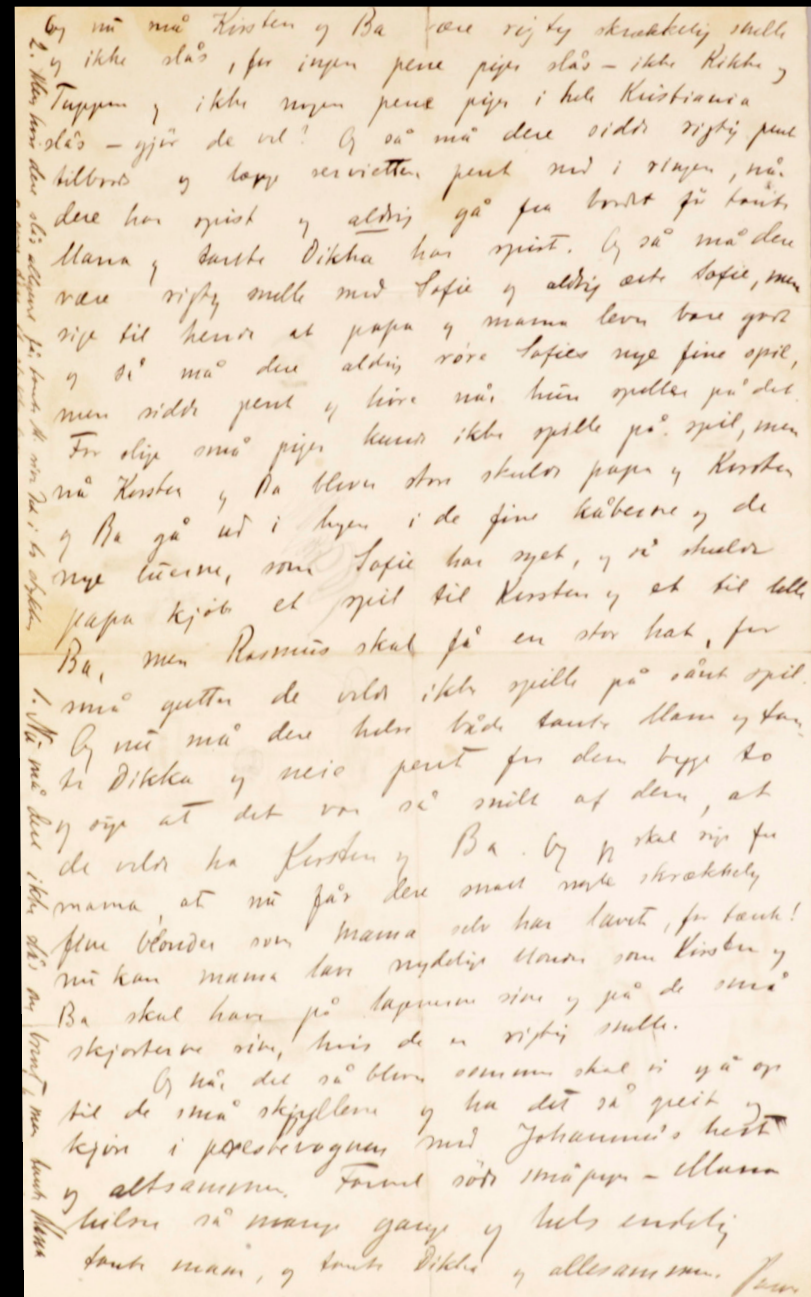
Kjære Kirsten og Ba!

Se her ser I begge to Kirsten og Ba og lille Rasmus; for Rasmus er endnu så liden at han ikke har noen men når han bliver stor skal han både få buxer og store støvler sån som papas og hest og bissevovve og en stor svær pipe til at røge på og en nydelig bart, som papa skal gå du og kjøbe i byen til ham for to og tyve syv.

Og nu kan I tro at papa og mama har det greit, for nu bor de i et stort svært hus med en masse vinduer på og syvogtreds piper på taget, akkurat som det hus som Kirsten og Ba bor i hos tante Mama og tante Dikka. Og udenfor huset så flyr trikkene hele dagen og så ringer trikkene og er så forskrækkelig viktige og så var vi så ofte i et stort fint hus som heter theatret og da haver altid mama den pene kjolen på og papa var i bryllupsklærne sine. Kan dere se hvor fine vi var? Men Rasmus var hos bestefar og bestefar har fået en slig en nydelig svær hat med guld på for han var så skrækkelig fin og mild med Rasmus og så skrækkelig glad i Kirsten og Ba. Og han kunde endnu huske at Ba reiste sig og sagde MAD! engang hun sad ved bordet. / Og nu må Kirsten og Ba være rigtig skrækkelig snilde og ikke slås, for ingen pene piger slås – ikke Rikke og Tuppen og ikke nogen pene piger i hele Kristiania slås – gjør de vel? Og så må dere sidde rigtig pent til bords og lægge servietter pent ned i ringen, når dere har spist og aldri gå fra bordet før tante Mama og tante Dikka har spist. Og så må dere være rigtig snilde med Sofie og aldri ærte Sofie, men sige til hende at papa og mama lever bare godt og så må dere aldri røre Sofies nye fine spil, men sidde pent og høre når hun spiller på det. For slige små piger kunde ikke spille på spil, men når Kirsten og Ba bliver store skulde papa og Kirsten og Ba gå ud i byen i de fine kåberne og de nye luerne, som Sofie har syet, og så skulde papa kjøpe et spil til Kirsten og et til lille Ba, men Rasmus skal få en stor hat, for små gutter de vild ikke spille på sånt spil. Og nå må dere hilse både tante Mama og tante Dikka og neie pent for dem begge to og sige at det var så snilt av dem, at de vilde ha Kirsten og Ba. Og jeg skal sige fra mama at nu får dere snart skrækkelig fine blonder som mama selv har lavet, for tænke! Nu kan mama lave nydelige blonder som Kirsten og Ba skal have på kåperne sine og på de små skjortene sine, hvis de er rigtig snille.

Og når det så bliver sommer så skal vi gå op til de små skjyllene [?] og ha det så greit og kjøre i prestevognen med Johannes's hest og allesammen. Farvel søte småpiger – Mama hilser så mange gange og hils endelig tante mama og tante Dikka og allesammen. Papa.

1. Nu må dere ikke slås om brevet, men tanta Mama skal gjemme det.
2. Men hvis dere slås alligevel får tante Mama rive det i to stykker og give dere et stykke hver.

Til Kirsten, Ba og Rasmus på Rødtangen.

Nu bor pappen fint, kan du tro
i et hvidt lidet hus på en grædsgrøn mo.

I gården går tipper med kyllinger søde,
den enes er blå, den andens er røde.

Også flyr her duer og kurre i går'en
De vækker pappen hver eneste mår'en.

Så er her en ækkel brunspraglet Kat
som mjæver på loftet hver eneste nat.

Men den har en unge, en bitteliden,
som hopper og leger og falder på siden.

Men hesten og jeg blir nok slet ikke venner,
for tænk! den er vovet, den slår og den spænder.

Kuene ser jeg nu temmelig sjelden
for de går i heien til sent utpå kvelden.

Grisene ligger i solen og spiser,
fy! Ja, de er nogle rigtige griser!

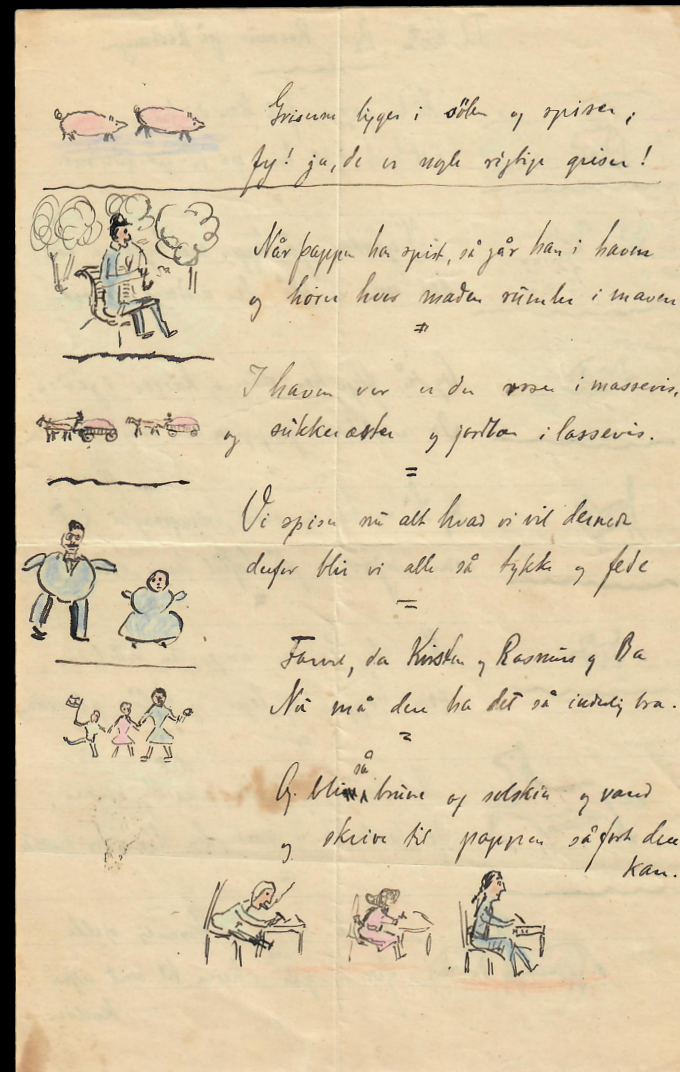
Når pappen har spist, så går han i haven
og hører hvor maden rumler i maven.

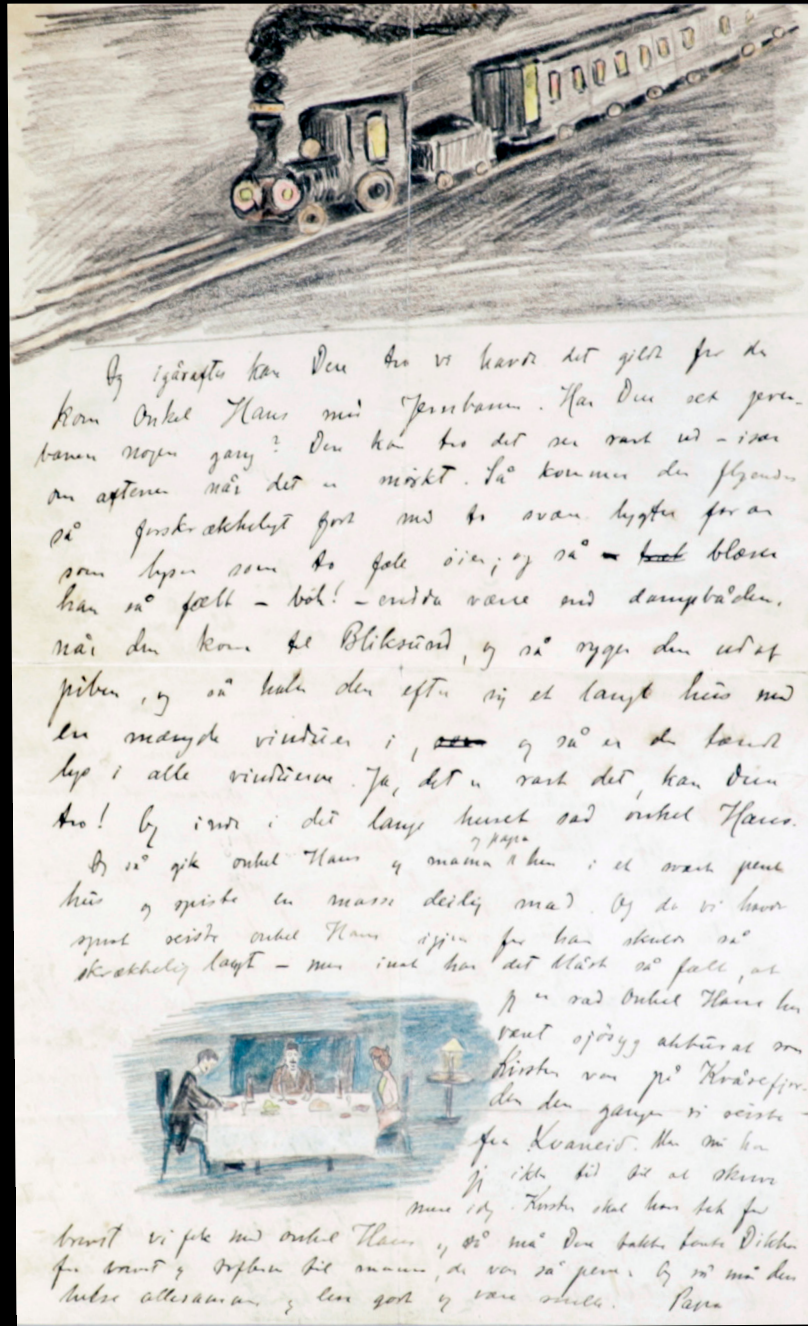
I haven vor er der roser i massevis,
og sukkerærter og jordbær i lassevis.

Vi spiser nu alt hvad vi vil hernede
derfor bliver vi alle så tykke og fede.

Farvel da Kirsten, Rasmus og Ba
Nu må dere ha det så rigtig bra.

Og bli så brune af solskin og vand
og skrive til pappen så fort dere kan.

8 | 2 sider. 33x21cm. 4 kolorerte tegninger.

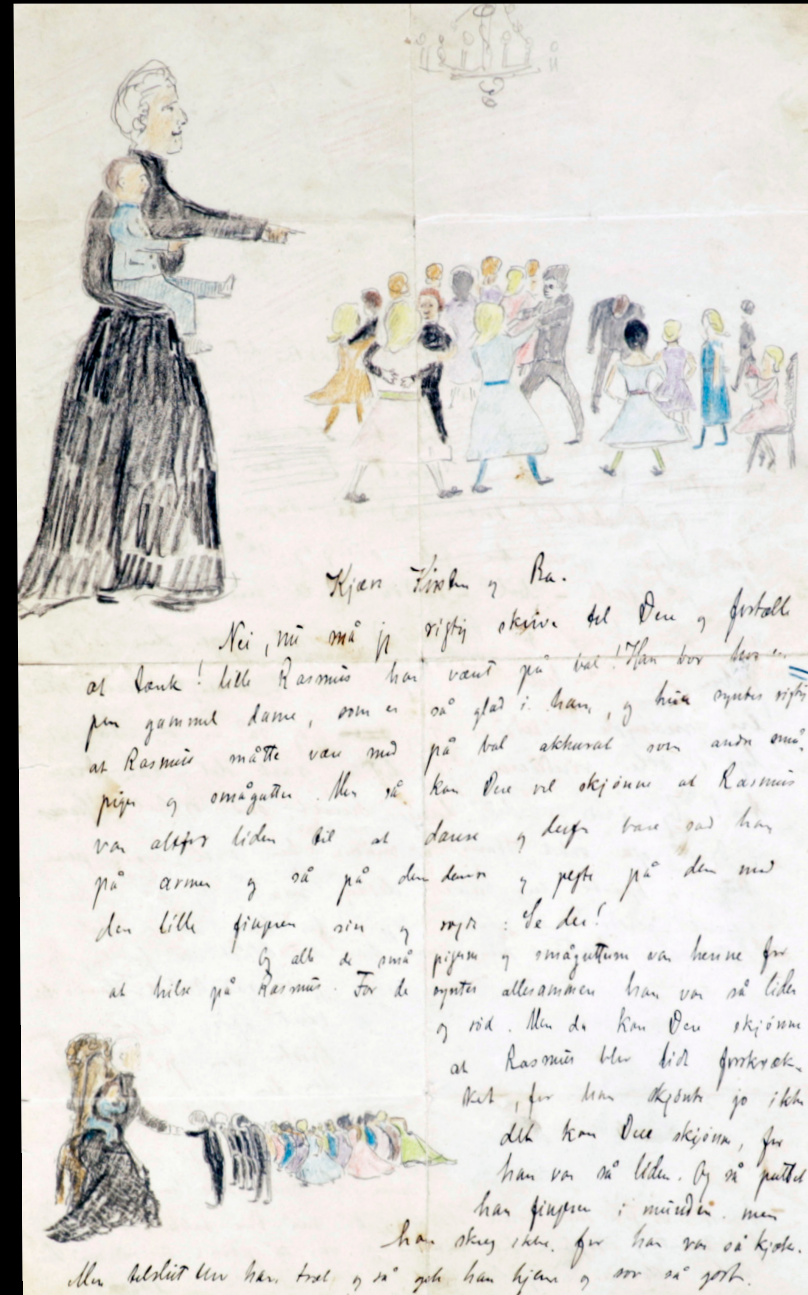
Kjære Kirsten og Ba.

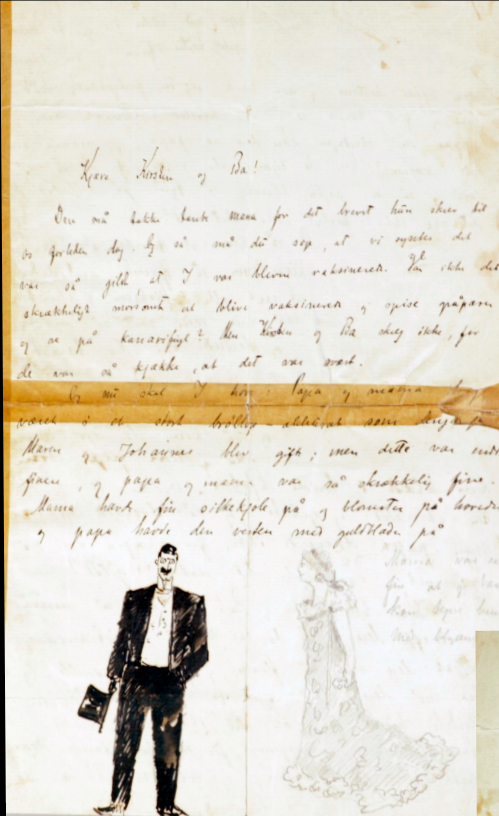
Nei, nu må jeg rigtig skrive til Dere og fortælte at tænk! lille Rasmus har været på bal! Han bor hos en gammel dame, som er så glad i ham, og hun syntes rigtig at Rasmus måtte være med på bal akkurat som andre piger og smågutter. Men så kan dere vel skjønne at Rasmus var altfor liden til at danse, og derfor bare sad han bare på armen, og så på dem danse og pegte med fingeren sin og sagde: Se der!

Og alle de små piger og smågutter var henne for at hilse på Rasmus. For de syntes allesammen han var så liden og sød. Men da kan Dere skjønne at Rasmus blir lidt forskrækket, for han skjønte jo ikke det kan dere skjønne, for han var så liden. Og så puttet han fingeren i munden. Men han skreg ikke, for han var så kjæk. Men tilslut var han træt og så gik han hjem og sov så godt.

Og igårftes kan Dere tro vi havde det gildt for da kom Onkel Hans med Jernbanen. Har Dere set jernbanen nogen gang? Dere kan tro det ser svært ut – især om aftenen når det er mørkt. Så kommer den flygende så forskrækkeligt fort med to svære lygter foran som lyser som to fæle øier; og så blæser han så fælt – bøh! – enda verre end dampbåden, når den kom til Blikrud, og så ryger det du af piben, og så haler den efter seg et langt hus med en mængde vinduer i, og så er det tændte lys i alle vinduerne. Ja, det er rart det, kan Dere tro! Og midt i det lange huset sad Onkel Hans. Og så gik onkel Hans og mama og papa hen i et svært pent hus og spiste en masse deilig mad. Og da vi havde spist reiste onkel Hans igjen for han skulde så skrækkeligt langt – men inat har det blåst så fælt, at jeg er ræd onkel Hans har vært sjosyg akkurat som Kirsten var på Kvårefjorden den gangen vi reiste fra Kvaneid. Men nu har jeg ikke tid til at skrive mer i dag. Kirsten skal have tak for brevet vi fik med onkel Hans, og så må Dere takke tante Dikken for brevet og [?], de var så pene. Og så må dere hilse allesammen og leve godt og være snilde.

Papa.

9| 4 sider. 34x21cm. 7 tegninger.

Kjære Kirsten og Ba!

Dere må takke tante mama for det brevet hun skrev til os forleden dag. Og så må dere sige, at vi syntes det var så gildt, at I var blevene vaksineret. Var ikke det skrækkeligt morsomt at blive vaksineret og spise gråpærer og se på kanarifugl? Men Kirsten og Ba skreg ikke, for de var så kjække, at det var svært.

Og nu skal I høre: Papa og Mama har været i et stort brøllup – akkurat som den gang (papirtap) Maren og Johannes blev gift; men dette var enda finere, og papa og mama var så skrækkelig fine. Mama havde sin silkekjole på og blomster på hovedet og papa havde den vesten med guldblade på.

- Tekst ved siden av tegning: Mama var så fin at jeg bare kan tegne hende med blyant. –

Og så kjørte vi i en fin vogn med ruder i og to svære gale hester foran og med en mand som kjørte hestene, og han havde slig en forskrækkelig høi hat og fine barter som var krøllet akkurat som papas om søndagen. Kan dere se mama og papa sidde inde i vognen? Men de ligner ikke videre, for de er så små og så er papa blevet så tynd på billedet. Men det var ikke farligt, var det vel?

Og så kom vi til en stor rar Kirke, som var ganske annerledes end alle kirkene i Christiania, men som var så nydelig og derinde var det tændt en mængde med lys og så sang de og spilte så deilig og så kom der en mængde små og store piger som var klædet i hvide kjoler. Og så reiste vi hen et sted og spiste og så danset mama. Men papa dansede ikke, for papa var så gammel. Var ikke det nokså gildt?

Kjære lille Kirsten og Ba! Det var så morsomt at træffe dere igjen, da vi var i Christiania og se at dere var så flinke og friske og snille. Og endtil huske på, at du ikke må vække tante Mama om morgenen, for så fik tante Mama ondt i hovedet, stakkar; og vilde vel Kirsten at tante Mama skulde få ondt i hovedet? Nei, det tror jeg ikke om Kirsten, som var så snil.

Og lille Ba måtte ikke græde for ingenting, men lege med Rikke, Kirsten og Tuppen og huske på at når papa kommer hjem, så skulde Ba og Kirsten og papa gå og spadsere og så måtte Ba fortælle eventyr, for det syntes papa var så greit og så måtte Kirsten synge.

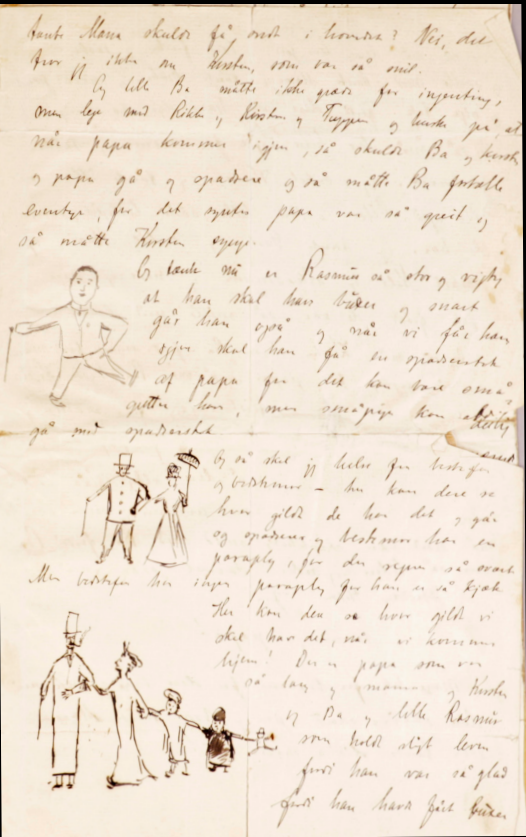
Og tænk nu er Rasmus så stor og vigtig at han skal have buxer og snart går han også og når vi får ham igjen skal han få en spadserestok af papa for det kan bare små gutter have, men småpiger kan aldri gå med spadserestok.

Og så skal jeg hilse fra bestefar og bestemor – her kan dere se hvor gildt de har det og går og spadserer og bestemor har en paraply, for der regner så svært. Men bestefar har ingen paraply, for han er så kjæk. Her kan dere se hvor gildt vi skal have det når vi kommer hjem! Der er papa som var så lang og mama og Kirsten og Ba og lille Rasmus som holdt sligt leven for han var så glad fordi han havde fået buxer.

Og nu må dere leve godt og være friske og raske og snille mod tante Mama og Tante Dikka og neie pent og sige tak fordi dere vil have slige to småpiger. Og så må dere hilse Sofie fra mama og takke for brevet. Og onkel Thomas og tante Iben må dere også hilse og den lille søde lillgeit som de har. Og tante Gusta og onkel Hans og onkel Nils og allesammen og neie og sige tak fordi de var så snilde med dere.

Og så må Kirsten kysse Ba – først en gang fra mama og så en gang fra papa. Og så må Ba kysse Kirsten først en gang fra mama og en gang for papa – og da må dere aldri slås og være uvenner; men Kirsten må altid være skrækkelig snild med Ba, fordi Ba var så snild og sød. Farvel søde små piger

Hjertelig hilsen fra
mama og papa!

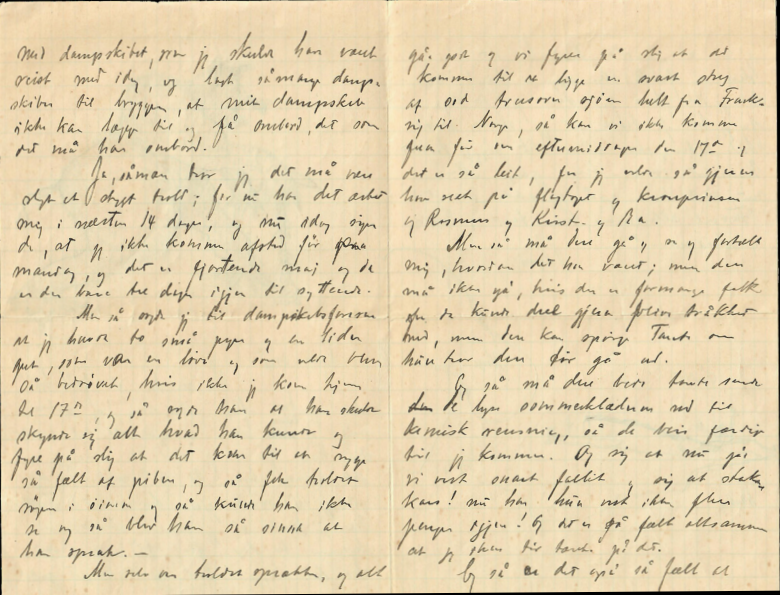
Kjære små.

Her ser dere et fælt trolld som jeg tror flyr efter mig og ærter mig og lurar mig og gjør alt det vonde det kan for at jeg skal bli sinna og ikke komme hjem til 17de mai. For det vilde jeg så svært gjerne ha været! Ialfald havde jeg tænkt, at jeg senest skulde være hjemme to dage før 17de; men nu har det stygge trolldet gjort noget galt med dampskibet, som jeg skulde have været reist med i dag, og lagt så mange dampskibe til bryggen, at mit dampskib ikke kan lægge til og få om bord det som det må ha ombord.

Ja, såmæn tror jeg det må være stygt et stygt trolld; for nu har det ærtet mig i næsten 14 dager, og nu i dag igjen, at jeg ikke kommer afsted før paa mandag, og det er fjortende mai og da er der bare fire dage igjen til syttende.

Men så sagde jeg til dampskibsføreren at jeg havde to smaa piger og en liden gut, som var en løve, og som bliver så bedrøvet, hvis jeg ikke kommer hjem til 17de, og så sagde han at han skulde skynde sig alt hvad han kunde og fyre på slig at det kom til at ryge så fælt af piben, og så fik trolldet røgen i øinene og så kunde han ikke se mig så blev han så sinna så at han sprak.

Men selv om trolldet sprækker, og alt går godt og vi fyrer på slig at det kommer til at lage en svart sky af (?) sjøen helt fra Frankrig til Norge, så kan vi ikke komme fram før om eftermiddagen den 17de, det er så leit, for jeg vilde så gjerne have set på flagtoget og Kronprinsen og Rasmus og Kirsten og Ba.

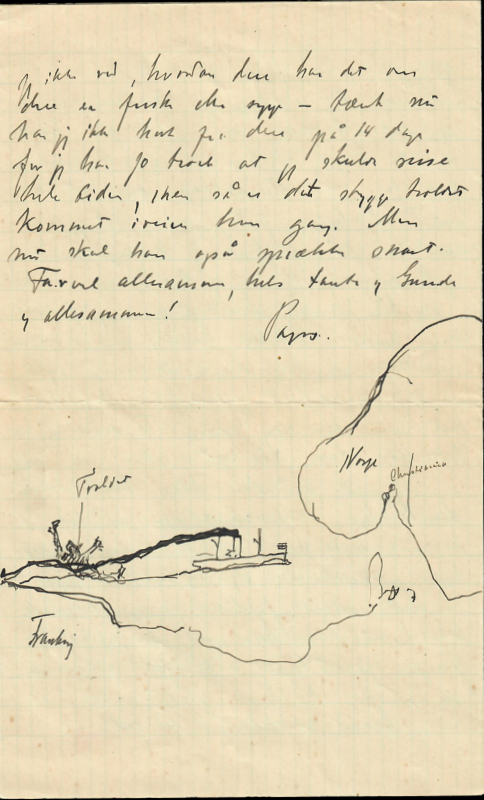
Men så må dere gå og se og fortælle mig, hvordan det har været; men dere må ikke gå, hvis der er for mange folk, for da kunde dere gjerne blive tråkket ned, men dere kan spørge Tante om hun tror dere får gå ut.

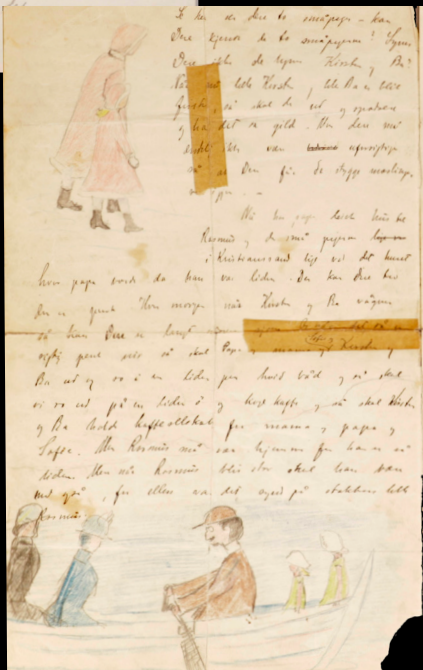
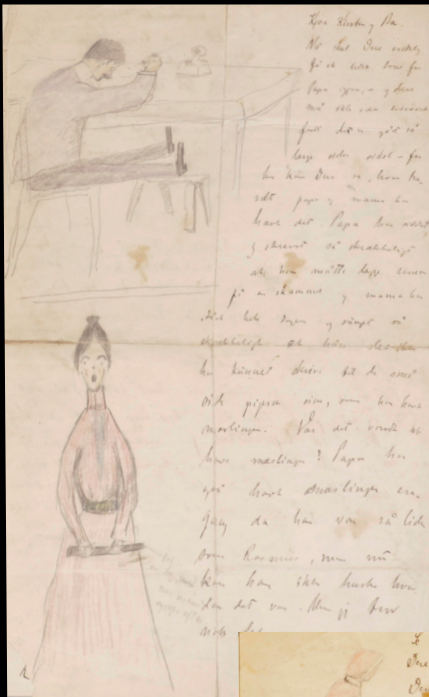
Og så må dere bede tante sende de lyse sommerklædene ned for kemisk rensing, så de blir færdige til jeg kommer. Og sig at nu går vi vist snart fallit og sig at stakkars! nu har hun vist ikke flere penger igjen! Og det er så fælt altsammen at jeg ikke tør tænke på det.

Og så er det også så fælt at jeg ikke ved hvordan dere har det om dere er friske eller syge – tænk nu har jeg ikke hørt fra dere på 14 dage for jeg har jo troet at jeg skulde reise hele tiden, men så er det stygge trolldet kommet iveien hver gang. Men nu skal han også sprække snart.

Farvel allesammen, hils tante og Gunda og allesammen!

Papa

11 | 4 sider. 33x20cm. 7 blyanttegninger., 6 kolorerte.

Kjære Kirsten og Ba.

Nu skal dere endelig få et lidet brev fra Papa igjen, og dere må ikke være bedrøved fordi det det er gået så længe siden sist – for her kan dere se hvor travelt papa og mama har havet det. Papa har sittet og skrevet så skrækkeligt at han måtte legge benene på en skammel og mama har stået hele dagen og sunget så skrækkeligt at hun slet ikke har kunnet skrive til de små søde pigerne sine, som har havt mæslinger. Var det vondt at have mæslinger? Papa har også havt mæslinger engang da han var så liden som Rasmus, men nu kan han ikke huske hvordan det var. Men jeg tror nok det var svært vondt.

Se her ser dere to småpiger – kan dere kjenne de to småpigerne? Synes dere ikke de ligner Kirsten og Ba? Når nu lille Kirsten og lille Ba er blitt friske, så skal de ud og spadserere og ha det så gildt. Men dere må endelig ikke være uforsigtige så at dere får de stygge mæslinger igjen.-

Nu har papa leiet hus til Rasmus og de små pigerne hvor papa bodde da han var liden. Der kan dere tro det er pent. Hver morgen når Kirsten og Ba vågner så kan dere se langt udover sjøen. Og når det så er rigtig pent veir så skal papa og mama og Sofie og Kirsten og Ba ro ud på en liden ø og koge kaffe og så skal Kirsten og Ba holde kaffeselskab for mama og papa og Sofie. Men Rasmus må være hjemme for han er så liden. Men når Rasmus blir stor skal han være med også, for ellers var det synd på stakkars lille Rasmus.

Men så måtte dere holde dere godt fast hele tiden så dere ikke skulde falde ud og papa kunde ikke passe på for han må ro.

Se her kan dere se, hvordan vi skal bo når vi skal på landet til sommeren.

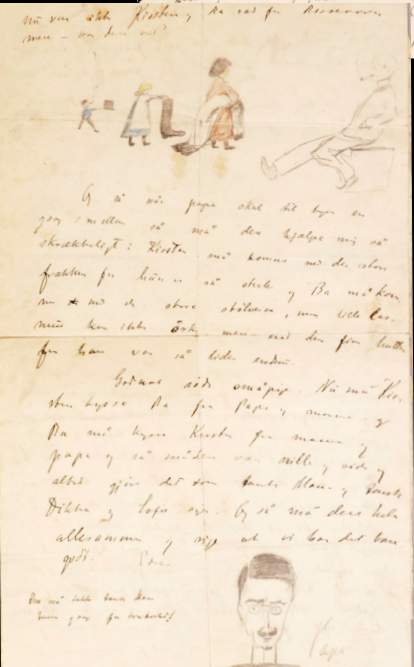
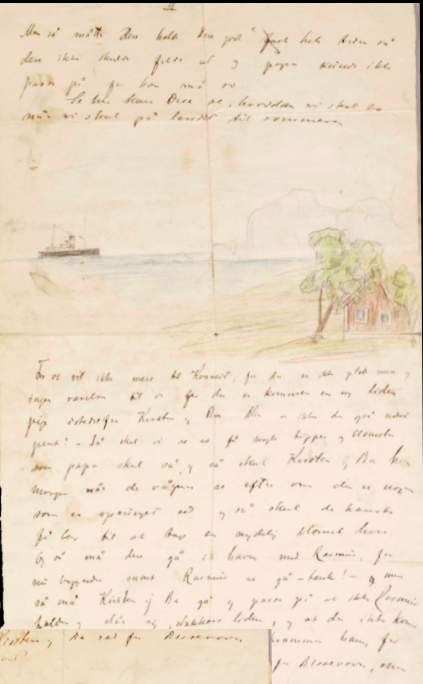
For vi vil ikke mer til Kvaneid; for der er ikke plass mer og ingen (..?..) for der er kommen en ny liden pige i stedet for Kirsten og Ba. Men er ikke den også nokså pen? Så skal vi se at få nogle tipper og blomster som papa skal så, og så skal Kirsten og Ba hver morgen når dere vågner se efter om der er nogen som er springed ud og så skal de kanskje få lov til at ta en nydelig blomst hver. Og så må dere gå i haven med Rasmus, for nå begynnder snart Rasmus at gå – tænk!- Men så må Kirsten og Ba gå og passe på at ikke Rasmus falder og slår sig, stakkars liden, og at der ikke kommer nogle fele Bissevover og skræmmer ham, for Rasmus var så skrækkelig ræd for Bissevoven, men nu var ikke Kirsten og Ba så ræd for Bissevoven mer – var dere vel?

Og så når papa skal til byen en gang i mellom så må dere hjelpe mig så skrækkeligt: Kirsten må komme med den store frakken for hun er så sterk og Ba må komme med de store støvlene, men lille Rasmus kan ikke orke mere end den fine hatten for han er så liden endnu.

Godnat søde småpiger. Nu må Kirsten kysse Ba fra papa og mama og alltid gjøre det som tante Mama og tante Dikka og Sofie siger. Og så må dere hilse allesammen og sige at vi har det bare godt.

Eders Papa

Dere må takke tante Mama tusen gange for brevkortet!

12 | 4 sider. 34x21cm. Innklebede glansbilder.

Goddag, kjære lille Kirsten og Ba!

Se på alle de pene blomstene som dere får; der er present fra mama og papa er de ikke nydelige vel? Kan dere se: Der er både slige roser som der groer ved trappen på Kvaneid og slige (...?) og nydelige violer er der også, slige som dere ved på veien til Prestegården.

Nu kan dere tro at papa og mama ser mange rare ting (...?) hvor det ellers var nogle skrækkelig rare mennesker som blåste så forskrækkeligt atte, omtrent som Kirsten, når hun blåste i den tuden til Mönnich. Og så skulde dere seet så rare de så ud med svære hatter på hodet og hvide strømper og så nogle buxer som så du som skjorter. Og tænk var ikke det rart vel at mennene gik med skjorter. Her skal dere se dem.

Se der er to med knebelsbarter som ligner papa. Men ikke så rare klæde, for ellers vilde Kirsten og Ba le så skrækkeligt af ham.

Kan dere se hvor mange de er? Een – to – tre – fire. Og så må Kirsten og Ba synge og blåse akkurat som de fine mennene blåser, men ikke når tante Mama og tante Dikka er hjemme, for ellers får de vondt i hovedet.

Og ser dere ham der. Han har sånt stort svært skjæg og han er så gammel, endnu ældre end papa. Men dere kan tro at han har mange rare ting hjemme hos sig og så har han nogle skrækkelig rare gutter som også kunde spille og synge og når de spillede og sang så var de så forskrækkelig rare at dere kunde le dere i hjel. Og ved dere, hvor de var henne, de der var så rare? En-to-tre! Nu blar vi rundt –å!-

Men var ikke de rare!

Se han har fint slips og røde strømper og har (...?). Og se han har briller men ikke noget hår, omtrent som papa når han blir gammel.

Men han er nokså fin med rød jakke og så store støvler, akkurat som papa når der var stygt veir og han skulde hente (?).

Og han er vist den allerfineste og han siger goddag Kirsten, goddag Ba.

Nei, jeg tror han her er finest, for han er i bryllupsklær og ligner onkel Nils. Er han ikke sød, vel?

Dere må også takke tante Mama for brev og neie pent både for tante Mama og tante Dikka. Og til Sofie må dere sige at hun må være ganske rolig, for hun kommer nok ikke til Kvaneid mer; - men tænk nu er der kommen en liden bitte pige til Maren og Johannes – for da Kirsten og Ba reiste, så længted de så forkrækkelig efter dem, at de måtte ud til byen og kjøbe en liden pige; - men så fin som Rasmus var hun ikke og meget mindre og så skreg hun så forskrækkelig og var ikke så fin som Rasmus, for han var så skrækkelig fin og boer i et stort hus for sig selv og havde en pige som heter Tomine som passet på han og to bissevovver at lege med. Se der kan dere se begge bissevovvene. Er de ikke søde? Og tænk, Rasmus var ikke ræd for bissevovvene, men det var Kirsten og Ba – de var rædde for den lille bissevovven nede i Bliksrud, som gjødde så forskrækkelig.

Men disse bissevovvene til Rasmus var ikke slemme, men de var fæle til at gjø de også, men så lo bare Rasmus når de gjødde.

Nu begynder det snart at blive koldt, men det var ikke farligt for Kirsten og Ba, som har slige gode kåber og støvler og galoger. Men tænk! Når det nu kommer så kan dere tro det blir gildt.

Se der er Kirsten i den fine søde kåben sin og så har hun handsker og var så skrækkelig vigtig med en liden paraply.

Og ser dere lille Ba med lange lyse krøller nedover ryggen og en liden muffe som papa skal kjøbe til henne når han bliver rig.

Og ser dere Tuppen; hun har været ude og kjøbt juletræ som de skulde have juleaften akurat som vi havde den gang dere ved, da Kirsten og Ba var så fine og sang så pent og mama spillede på spillet. (Deler av tekst borte i venstre marg).

Se her kan dere se alle de nydelige blomster papa har stående i vinduet og som må have mad hver morgen fordi de var så sultne, og så drak de så forskrækkeligt. Kan dere huske alle de fine blomstene (deler av tekst borte i høyre marg).

Farvel da kjære småpiger. Nu må dere være rigtig snille og aldri skrike, men gjøre alt hvad tante Mama og tante Dikka og Sofie siger.

Og så må dere hilse allesammen – tante også og Tuppen, Rikke, lille-Peter også må dere neie pent og sige tak fordi dere vil have os.[...].

Farvel hilsen fra Mama og Papa

Kjære små.

Nu er dert længe siden dere hørte fra mig og det er skam af mig, men jeg har været så bedrøvet efter bestefar Kielland er død, at jeg ikke har kunnet skrive noget [?] til dere.

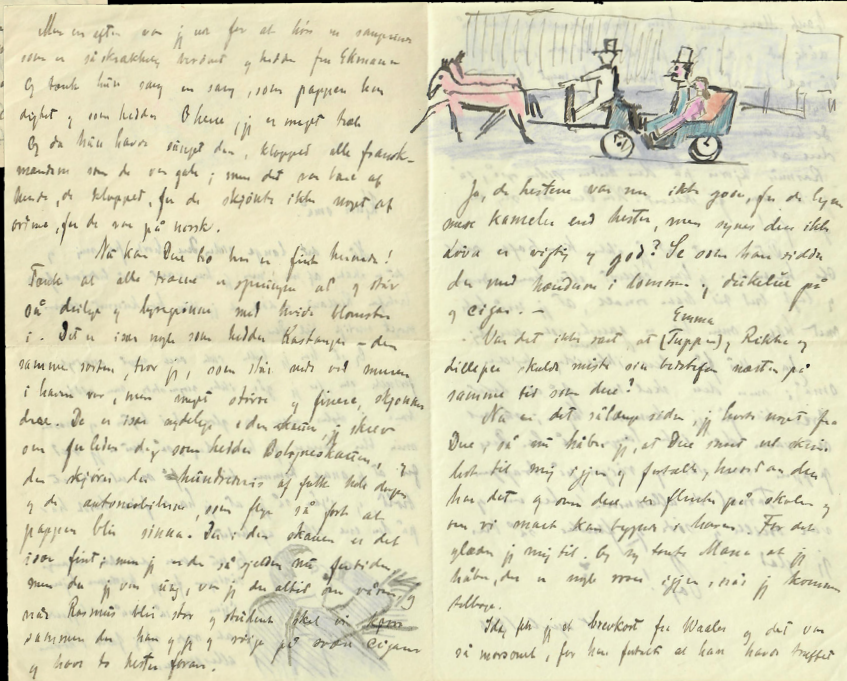
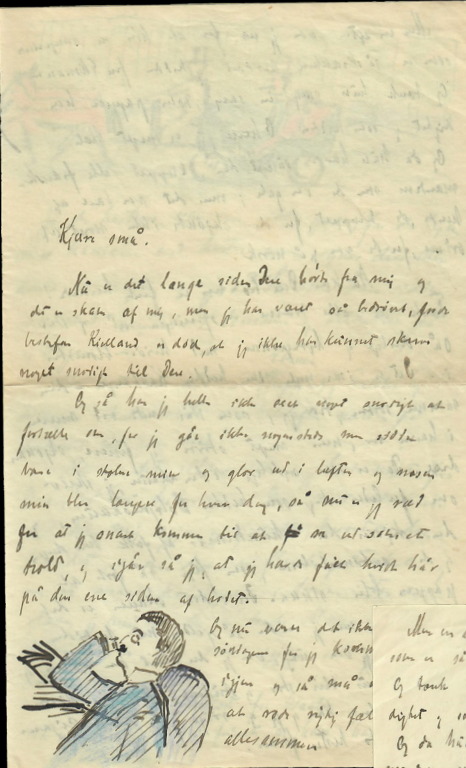
Og så har jeg heller ikke seet noget snurrigt at fortælle om, for jeg går ikke nogensteds med sidder bare i stolen min og glør du i luften og næsen min blir længer for hver dag, så nu er jeg ræd for at jeg snart kommer til at se du som et trold, og i går så jeg at jeg har fået hvidt hår på den ene siden af hodet.

Og nu varer det ikke mange søndager før jeg kommer hjem igen og så må vi begynde at rode rigtig fælt i haven allesammen.

Men en aften var jeg ude for at høre en sangerinne som er så skrækkelig berømt og hedder fru Ekmann og tænk hun sang en sang, som pappen har digtet og som hedder O, Herre [Nye Digte, 1897], jeg er meget (?).

Og da hun havde sunget den, klappede alle franskænderne som de var gale, men det var bare af hende, de klappede, for de skjønnte ikke noget av ordene, for de var på norsk.

Nu kan dere tro her er fint (!)? Tænk at alle træerne er sprunget ud og står så deilige og (?) med hvide blomster i. Det er især nogle som heder Kastanje – den samme sorten, tror jeg, som står nede ved muren i haven vor, men meget større og finere. De er især nydelige i den skauen, jeg skrev om forleden dag som hedder Bologneskauen, og der kører der hundrevis av folk hele dagen og de automobilerne, som flyr så fort at pappen blir sinna. Der i den skauen er det især fint, men jeg er der så sjelden nu fortiden, men da jeg var ung, var jeg der alltid om våren og når Rasmus blir stor og student skal vi kjøre sammen der han og jeg (...?) og have to hester foran.

Jo, de hestene var nu ikke gode, for de ligner mer kameler end hester, men synes dere ikke Løva er rigtig og god? Se ossen han sidder der med hænderne i lommen og (?)lue på og cigar.

Var det ikke rart af Emma (Tuppen) og Rikke og Lilleper skulde miste sin bestefar næsten på samme tid som dere?

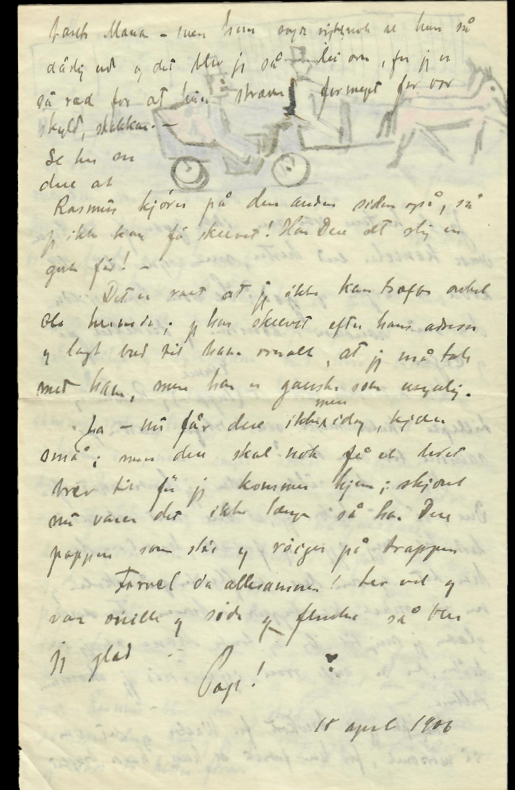
Nu er det så længe siden, jeg hørte noget fra dere, så nu håber jeg at dere sbart vil skrive lidt til mig igjen og fortæller hvordan dere har det og om dere er flinke på skolen og om vi snart kan treffes i haven. For det glæder jeg mig til. Og sig tante Mama at jeg håber, der er nogle roser igjen når jeg kommer tilbage.

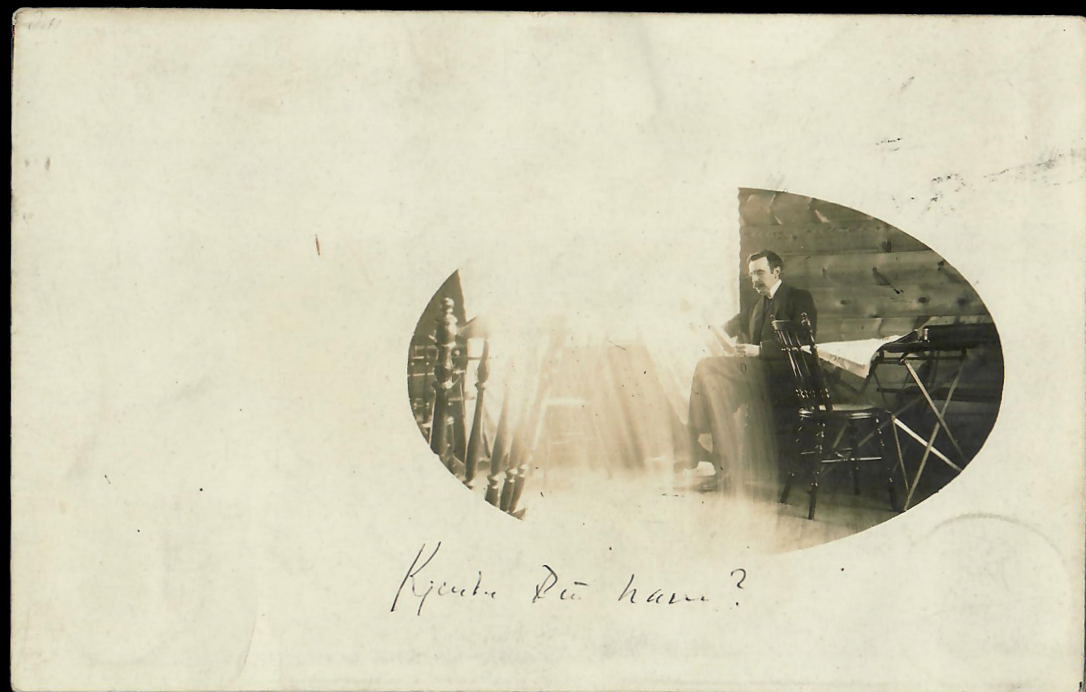
I dag fik jeg et brevkort fra Waaler og det var så morsom, for han fortalte at han havde truffet tante Mama – men han sagde vistnok at hun så dårlig ud og det blir jeg så lei over, for jeg er så ræd for at hun stræver for meget for vor skyld stakkar. Rasmus kører den andre siden også, så jeg ikke kan få skrevet! [Krags tegning slår gennem papiret.] Har dere set slig en gut! Det er rart at jeg ikke kan træffe onkel Ole hernede; jeg har skrevet efter hans adresse og ved til ham (?) at jeg må tale med ham, men han er ganske som usynlig.

Ja- nu får dere ikke mer i dag, kjære små, men dere skal nok få et lidet brev til før jeg kommer hjem; skjønt nu varer det ikke længe så har dere pappen som står og røger på trappen.

Farvel da allesammen, lev vel og vær snille og søde og flinke så blir jeg glad.

Papa!
18 april 1906.

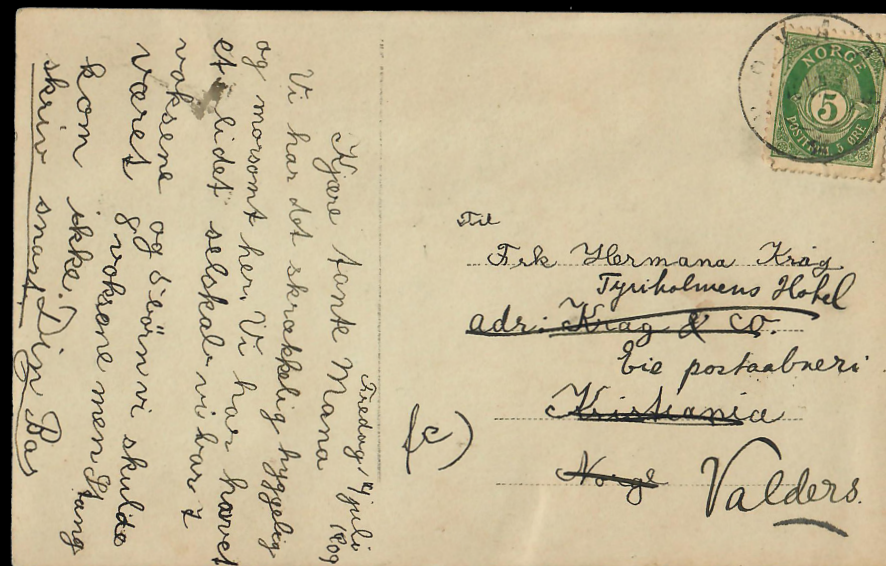
14 | Brevkort fra Ba til tante Mama [Hermana Krag].
Kortet med foto av Vilhelm Krag, med hans påskrift: "Kjender Du ham?"

Til Frk Hermana Krag
Tyriholmen Hotel
Valders

Fredag 4 juli 1909

Kjære tante Mama.
Vi har det skrækkelig hyggelig og morsomt her. Vi har havet et lidet selskab vi var 7 voksne og 5 børn vi skulde være 8 voksne men Stang kom ikke.

Skriv snart
Din Ba

H. ASCHEHOUG & CO.
(NYGAARD)
KRISTIANIA, N.
TELEGRAMADR. "ACO"

Kjære lille Ba.

Nu faar jeg trive Pennen igjen
og skrive lidt til Dig og takke
for Brevet dit, som var svært
gult og morket. Især var
det fint og lilleput har
undgået Sygdom i denne fæle
Tid; vil du tro at jeg
maatte svære; men det var
svært. - Ja, det var det Rikkes
Bryllup. - Nu mæker mig
af det i
Bryllup

og havde Kiste i morsom gave
med Torsen af Tin, som gav en
alene vellykket. Bryllupet gik
svært godt; deilig Mad, skænkning
af fine Vin, per Bort Hens
været godt - mange blomster,
40 bords - kun godt. Mange
Telegrammer, der var sendt fra
Dig. De reiste ikke til Lon-
don, derimod til Fefor! Ho!
- Du din Skis, som du
har været meget om at
du har bedrevet mig i, Ka-
den og vi! Vi kom nok til
Julehygge men det var
meget lidt som Hygge.

15 | 4 sider. Brevet er datert januar 1922.

Dette er 2 år etter skilsmissen fra Beate "Baby" Kielland. Ba er 22år, Kirsten 23 og Rasmus 19.
Krags håndskrift er her vanskeligere å lese. Et utdrag gjengis.

Kristiania 1922.

Kjære lille Ba.

Nu faar jeg trive Pennen igjen og skriver lidt til Dig og takker for Brevet dit, som var svært godt. Især var det
deiligt at Lilleput har undgået Sygdom i denne fæle Tid; vil Du tro at jeg [?] maatte overende. Ja, saa var det
Rikkas Bryllup da: [...] Jeg havde kjøbt en morsom gave med Terrin i Tin, som ogsaa var vellykket. Bryllupet gik
svært pent; deilig Mad, ubeskrivelig fin Vin [...] 40 til bords. [...] Mange Telegrammer, desværre intet fra Dig.
De reiste ikke til London; derimod til Fefor! Ho!

[...]

I dag slutter Rasmus i Garden og er noget bedrøvet derover. Han er idethele noget op og ned i Humøret.

[...]

Kirsten har nogle ekle Nervesmerter i Panden [...].

Levvel, lille Væn. Hils Lilleput og skriv snart.
Din Paps.

H. ASCHEHOUG & CO.
(NYGAARD)
KRISTIANIA, N.
TELEGRAMADR. "ACO"

I

Idag slutter Rasmus i Garden
og er noget bedrøvet derover. -
Han er idethele nok op og
ned i Humøret. I aften
skal han til Embetsforretning, som
efter han skal ind paa
Kontor - hvor jeg har været
først!
Kirsten har nogle ekle Ner-
vesmerter i Panden, som ho-
der, men det er ikke meget
om jeg er meget og især har
det været lidt som
paa en

Lilleput: Du har Skis, som
du er morsom, men nok
hver udpræget.
Du har du en Skis Palle-
bin, forstaa du. Ellers
det var det at jeg
du har det Skis, og du
Kladder du somme og har
du at jeg er afskrevet
inden Torsens Hygge.
Hvad, lille Tin. Hils den
Lilleput og skriv snart
Din
Paps